

Påförande av restavgift trots sjukdom.

En arbetsgivare — här kallad Y — hade det ålegat att senast den 18 juli 1958 till vederbörande länsstyrelse inbetala 1.349 kr i skattemedel. Då emellertid Y å vederbörligt postgirokonto insatt beloppet först den 23 samma månad, blev honom ålagt att å beloppet gälda restavgift med 53 kr 96 öre, beräknad efter 4 öre för varje hel krona av beloppet.

Med anledning härav yrkade Y i besvär hos länsstyrelsen befrielse från sagda avgift. Som skäl härför anförde Y, att förseningen föranletts av nedsättning av hans arbetsförmåga på grund av sjukdom (influenta med svår huvudvärk).

Genom resolution den 26 aug. 1958 yttrade länsstyrelsen i huvudsak följande. Enär sådana särskilda omständigheter, som enligt Rrvks anv. (se Skattenytt denna årgång sid. 43—44.) ang. tillämpning av 58 § 2 mom. UF kunde föranleda befrielse från restavgift oavsett avgiftens storlek, icke visats föreligga, förordnade länsstyrelsen, att restavgift å det ifrågasvarande skattebeloppet skulle av Y erläggas med förut angivet belopp 53 kr 96 öre.

Hos KR besvarade sig Y härefter under fullföljande av sin hos länsstyrelsen förda talan, därvid Y framhöll, att han, som varit sjuklig sedan mera än ett år tillbaka, vid tiden för inbetalningen av skattebeloppet, varit ur stånd att verkställa uträkningen av detsamma.

I förklaring över besvären avstyrkte länsstyrelsen bifall till dessa under motivering att vad Y i besvären anført med hänsyn till de av Rrvk meddelade föreskrifterna icke torde kunna föranleda ändring i överklagade resolutionen.

Genom utslag den 7 jan. 1960 yttrade KR bl a följande. Enär Y icke visat, att han under ifrågasvarande tid lidit av sjuk-

dom av sådan art, att han varit urståndssatt att i rätt tid fullgöra inbetalning av skatt, funne KR icke skäl att göra ändring i länsstyrelsens resolution.

KÄLLSKATTEN

Arbetstagares "oegentlighet" i samband med inbetalning av källskatt befriar icke arbetsgivare.

En ekonomisk förening med uppgift att tillhandahålla allmänheten biltransporter hade under år 1952 — dock med undantag av dec. månad — haft anställd en person, här kallad A, som under anställningstiden i avlöning uppburit sammanlagt 7.487 kr, men hade avdrag för preliminär skatt verkställt och redovisats till statsverket allenast för första halvåret med tillhoppa 886 kr.

På given anledning fastställde vederbörande lokala skattemyndighet genom beslut den 3 mars 1959, att föreningen gemensamt med A vore betalningsansvarig för den kvarstående skatt till belopp av 435 kr, som motsvarade det löneavdrag, föreningen hos A hade bort verkställa under dennes resterande 5 anställningsmånader.

I besvär hos vederbörande länsstyrelse anhöll föreningen om befrielse från betalningsansvar för den A påförda kvarstående skatten. Föreningen anförde till stöd härför i huvudsak följande. Under sin anställningstid hade A varit chaufför hos föreningen och tillika i egenskap av förståndare för dess lastbilscentral omhändertagande ordermottagning på körningar samt bestritt sådana administrativa göromål som fakturering, bokföring, uppbärande av betalning för utförda arbeten och utbetalning av löner. A hade således själv

skött utbetalningen av den honom tillkommande lönen samt härå ombesörjt skatteavdrag. Under anställningen hade A åtnjutit stort förtroende från föreningsmedlemmarnas sida, och hade icke förefunnits någon anledning till misstanke, att han skolat underlåta verkställa dylikt avdrag.

Den lokala skattemyndigheten avstyrkte i avgiven förklaring bifall till besvären, enär några omständigheter av beskaffenhet att föranleda ändring i dess beslut icke framkommit.

Genom resolution den 18 april 1959 yttrade länsstyrelsen bl a följande. A hade under år 1952 varit anställd hos föreningen under tiden den 1 jan.—30 nov. och därvid i avlöning erhållit 7.487 kr. Skatteavdrag för preliminär skatt, som verk-

ställt och inlevererats endast för tiden t o m den 30 juni med tillhopa 886 kr, hade bort göras med ytterligare 435 kr. På grund härav och då föreningens ansvarighet för skatteavdrag icke kan överflyttas på anställd personal, fann länsstyrelsen skäligt ogilla föreningens yrkande.

Häröver anförde föreningen besvär hos KR under fullföljande av sin förenämnda talan.

Såväl den lokala skattemyndigheten som länsstyrelsen hemställde i var för sig avgivna förklaringar om avslag å besvären under åberopande av de i överklagade resolutionen angivna omständigheterna.

Genom utslag den 8 jan. 1960 fann KR icke skäl att göra ändring i länsstyrelsens resolution.